

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja nie przedstawiła w decyzji dowodu pozwalającego na wykazanie w sposób wymagany prawem, że skarżąca uczestniczyła w jednolitym i ciągłym naruszeniu, ponieważ decyzja opiera się na nieprawidłowym rozumowaniu i nie wskazuje wystarczającego dowodu na udział skarżącej w naruszeniu, co jest niezgodne z art. 101 ust. 1 TFUE, art. 2 rozporządzenia nr 1/2003 i z zasadą domniemania niewinności.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja, stosując w decyzji pkt 18 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien, narusza wspomniane wytyczne, a także zasady proporcjonalności, równego traktowania oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ:
 - decyzja jest niezgodna z rzezonymi wytycznymi Komisji bez obiektywnego uzasadnienia, traktując podziemne kable elektryczne i podwodne morskie kable elektryczne odrębnie celem przypisania skarżącej sprzedaży w EOG i nie odzwierciedlając odpowiednio względnego znaczenia skarżącej w ramach naruszenia;
 - decyzja prowadzi do dyskryminacji producentów (w tym skarżącej), którzy wytwarzają jedynie podziemne kable elektryczne;
 - decyzja prowadzi do przyznania skarżącej nieproporcjonalnie dużego udziału w sprzedaży w EOG.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że decyzja narusza art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, pkt 20 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien oraz zasadę proporcjonalności, ponieważ Komisja nie uwzględniła w niej odpowiednio wagi naruszenia, ustalając kwotę grzywiny nałożonej na skarżącą z pominięciem:
 - faktu, iż skarżąca produkowała jedynie podziemne kable elektryczne;
 - okoliczności, że skarżąca nie wiedziała o części naruszenia dotyczącej podwodnych morskich kabli elektrycznych oraz o pewnych kluczowych elementach części naruszenia dotyczącej podziemnych kabli elektrycznych;
 - konkurencyjnego zachowania skarżącej w EOG oraz na obszarach objętych eksportem oraz faktu zakłócania przez skarżącą działania części kartelu dotyczącej podziemnych kabli elektrycznych.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że decyzja narusza zasady proporcjonalności i równego traktowania, ponieważ nie przyznaje skarżącej obniżki przekraczającej 11 % z tytułu okoliczności łagodzących.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2014 r. – Taihan Electric Wire przeciwko Komisji

(Sprawa T-446/14)

(2014/C 282/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Taihan Electric Wire Co. Ltd (Anyang-Si, Republika Korei) (przedstawiciele: R. Antonini i E. Monard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2014) 2139 z dnia 2 kwietnia 2014 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie AT.39610 – Kable elektryczne (zwanej dalej „decyzją”) w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;

- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja nie jest właściwa do oceny zachowania skarżącej oraz nie wykazała, że skarżąca uczestniczyła w naruszeniu, za które Komisja może wymierzyć karę na podstawie art. 101 TFUE, zważywszy, że przedmiot jej podobno antykonkurencyjnego zachowania nie dotyczył rynku EOG, a zarzucane jej antykonkurencyjne zachowanie nie mogło mieć i nie miało żadnego wpływu na wymianę handlową na rynku EOG.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja błędnie oparła się na dowodach uzyskanych podczas inspekcji przeprowadzonych w niektórych przedsiębiorstwach, zważywszy, że decyzje w sprawie inspekcji nie są zgodne z prawem.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja błędnie określiła czas trwania domniemywanego naruszenia w odniesieniu do skarżącej, naruszając w ten sposób między innymi zasady in dubio pro reo i niedyskryminacji, oraz nie przedstawiła istotnych dowodów.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że odmienne podejście przyjęte przez Komisję w stosunku do skarżącej i innych przedsiębiorstw, w przypadku których w aktach sprawy dostępne były podobne dowody, narusza względem skarżącej zasady niedyskryminacji i proporcjonalności.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że ustalenie przez Komisję kwoty grzywny nałożonej na skarżącą narusza zasadę niedyskryminacji, zasadę proporcjonalności przewidzianą między innymi w art. 5 TUE, jak również art. 49 karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 23 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu, wytyczne (w tym ich pkt 18 i 37) oraz zasadę uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2014 r. – nkt cables i NKT Holding przeciwko Komisji

(Sprawa T-447/14)

(2014/C 282/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: nkt cables GmbH (Kolonja, Niemcy) i NKT Holding A/S (Brøndby, Dania) (przedstawiciele: M. Kofmann i B. Creve, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2014) 2139 z dnia 2 kwietnia 2014 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie AT.39610 – Kable elektryczne (zwanej dalej „decyzją”);
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie częściowej nieważności decyzji i znaczne obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- zastosowanie wszelkich innych środków, które Sąd uzna za odpowiednie.